

STANOWISKO SPÓŁKI

W SPRAWIE WNIOSKU

O ZMIANĘ SPOSOBU PROWADZENIA POSTĘPOWANIA

Zarząd Spółki informuje, że w dniu 18 października 2016 r. złożył w Sądzie Rejonowym Katowice-Wschód w Katowicach odpowiedź na wniosek wierzyciela (Copernicus Fundusz Inwestycyjny Otwarty z siedzibą w Warszawie) w przedmiocie zmiany sposobu prowadzenia postępowania upadłościowego Spółki z postępowania z możliwością zawarcia układu na postępowanie obejmujące likwidację majątku. Spółka wniosła o oddalenie wniosku wierzyciela, szczegółowo odnosząc się do jego treści i wskazując, że wniosek wierzyciela został podparty szeregiem arbitralnych stwierdzeń stanowiących jedynie zbiór domysłów, przewidywań oraz konfabulacji wnioskodawcy, które nie wytrzymują konfrontacji ze stanem faktycznym i rzeczywistymi działaniami podejmowanymi przez Zarząd Spółki w toku prowadzonego postępowania. Wniosek ponadto zawierał oczywiste błędy zarówno co do wartości zadłużenia Spółki, jak i liczby jej wierzycieli objętych listą wierzytelności oraz twierdzenia które uznać należy już uznać za pomówienie służące w ocenie Zarządu Spółki jedynie zdeprecjonowaniu Spółki i jej organów w oczach Sądu i innych ewentualnych odbiorców pisma wnioskodawcy.

Spółka, potwierdziła, że złożyła w terminie określonym przepisami upadłościowymi (w dniu 30 maja 2014 roku) propozycje układowe oraz potwierdziła, iż rzeczywiście są to jedyne dotąd formalnie przedstawione i złożone do akt sprawy propozycje układowe. Niemniej Spółka zwróciła uwagę, iż praktyka postępowań upadłościowych układowych dobitnie pokazuje, że propozycje układowe dłużnika mogą ulec zmianie w toku postępowania, nawet w trakcie samego zgromadzenia wierzycieli. Propozycje złożone przez Spółkę w ślad za jej wnioskiem o otwarcie postępowania upadłościowego zakładają konwersję długu układowego na akcje Spółki nowej emisji - w ramach przyszłego podwyższenia jej kapitału

akcyjnego. Stopień zaspokojenia danego wierzyciela zależy ma od grupy do której w propozycjach wierzyciel został przyporządkowany.

Z pisma Spółki z dnia 31 marca 2016 roku przesłanego do wszystkich jej wierzycieli wynika, iż Spółka pracuje nad zmianą formalnych propozycji układowych, co nie zostało jeszcze zakomunikowane ogółowi wierzycieli ani akcjonariuszom, ale założenia zostały pokrótce przedstawione Radzie Wierzycieli na jej pierwszym posiedzeniu, które miało miejsce w dniu 28 lipca 2016 r.

Zarząd Spółki zapowiedział wówczas, że możliwe jest częściowe zaspokojenie wierzycieli w gotówce, będzie to jednak uzależnione od zawarcia przez Spółkę ugód sądowych lub wyegzekwowania kwot z powództw, które Spółka wytoczyła przeciwko kilku podmiotom i tych które zamierza wytoczyć. Niemniej, poziom gotówkowego zaspokojenia wierzycieli – jeśli w ogóle będzie miał miejsce - będzie prawdopodobnie minimalny.

Spółka potwierdza, iż jest faktem – o czym wnioskodawca przed sformułowaniem swego pisma nie musiał jednak być poinformowany – że od dłuższego czasu trwają prace i rozmowy (negocjacje) Spółki zmierzające do zmiany propozycji układowych i zwiększenia ich atrakcyjności dla ogółu wierzycieli. Nie jest to oczywiście zbieżne z interesem wnioskodawcy, zainteresowanego likwidacją Spółki i ewentualnym jego zaspokojeniem z bardzo wartościowego przedmiotu jego zabezpieczenia. Formalne propozycje układowe mają zostać w niedługim czasie zmienione (nie ma właściwego momentu na zrobienie tego, ale na pewno będzie to miało miejsce przed zgromadzeniem wierzycieli i równocześnie dopiero po ich rzetelnym przygotowaniu) w taki sposób, iż utrzymana zostanie konwersja zobowiązań układowych Spółki na jej akcje nowej emisji, z zastrzeżeniem, iż Spółka ma się zobowiązać do odkupu wyemitowanych akcji oraz akcji znajdujących się już w obrocie giełdowym w kolejnych latach, przy założeniu, że cena skupu akcji w każdym kolejnym roku ma być wyższa od ceny z roku poprzedniego. Cena emisyjna będzie prawdopodobnie odpowiadać cenie nominalnej jednej akcji Spółki, a skup ma odbywać się w okresie co najmniej 5 lat od daty uprawomocnienia się postanowienia o zawarciu przez Spółkę układu z wierzycielami. Tym samym celem Spółki jest na ten moment przygotowanie i uwiarygodnienie propozycji układowych zakładających w pierwszej kolejności konwersję długu na akcje (być może także z uwzględnieniem koniecznego poziomu redukcji zobowiązań) w zamian za zwolnienie majątku Spółki spod zabezpieczeń, ale finalnie gotówkowe zaspokojenie wierzycieli poprzez odkup od nich wcześniej wyemitowanych dla nich akcji. Spółka przyjęła, że i takie propozycje (i de facto dowolne inne) będą w przyszłości kwestionowane przez wierzyciela, na którego

wniosek przygotowała odpowiedź. W praktyce konstrukcja propozycji układowych tak jak opisana powyżej nadal zakłada konwersję długu na akcje Spółki, ale dodatkowe wprowadzenie zobowiązania do ich odkupu powoduje, że finalne zaspokojenie wierzycieli – w tym wierzyciela wnioskodawcy – w ramach elementu i wykonania układu przyjmuje formę zaspokojenia gotówkowego, choć Spółka pod żadnym pozorem nie wyklucza iż na poziomie konwersji konieczna będzie redukcja zobowiązań wobec wierzycieli.

W przekonaniu Spółki wnioskodawca dalej będzie dążył do przekształcenia upadłości układowej Upadłego w upadłość likwidacyjną – bez względu na treść dotychczasowych czy przyszłych propozycji układowych. Można spodziewać się, że będą one kwestionowane przez niego – jak wskazuje treść wniosku o zmianę rodzaju postępowania – bez argumentów natury merytorycznej a jedynie w celu przedłużenia postępowania układowego lub jego przekształcenia w postępowanie likwidacyjne. Po raz kolejny odsunie to w czasie (opóźni) perspektywę zaspokojenia wierzycieli objętych potencjalnym układem.

Spółka, odnosząc się do wniosku wierzyciela, stwierdziła iż stanowi z jednej strony wyraz niezadowolenia i skargi na działanie Zarządu Spółki, który wbrew woli wnioskodawcy chce uchronić jej majątek przed zakusami wąskiej grupy wierzycieli (w tym wnioskodawcy), z drugiej zaś jest litanią domniemań, przypuszczeń i życzeń wnioskodawcy co do możliwego dalszego działania Spółki. W żadnym wypadku nie sposób doszukać się w tymże wniosku podstawy na której miał zostać oparty zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 roku – Prawo upadłościowe i naprawcze. Przepis ten wyraźnie wskazuje, że sąd może zmienić postanowienie o ogłoszeniu upadłości z możliwością zawarcia układu na postanowienie o ogłoszeniu upadłości obejmującej likwidację majątku dłużnika, jeżeli podstawy przeprowadzenia takiego postępowania ujawniły się dopiero w toku postępowania.

Spółka wskazuje, że znamieną jest też data złożenia przedmiotowego wniosku. Postanowieniem z dnia 2 grudnia 2014 roku, Sąd ogłosił upadłość Spółki z możliwością zawarcia układu z wierzycielami. Od tej daty wierzyciel miał możliwość złożenia takiego wniosku. Wierzyciel zdecydował się na ten krok w zasadzie dopiero tuż przed głosowaniem nad układem (jak sam przyznaje dojdzie do tego w okolicach marca/kwietnia 2017 roku).

W ocenie Spółki jest to wynikiem uzasadnionej obawy wnioskodawcy, iż pomimo trwających od ponad dwóch lat prób torpedowania układu i stałych dążeń do likwidacji Spółki przez tego wierzyciela, znacząca większość wierzycieli zgłasza za przyjęciem układu. Biorąc pod uwagę okres pozostały do głosowania nad przyjęciem układu z wierzycielami, wniosek

o zmianę sposobu prowadzenia postępowania upadłościowego tym bardziej nie zasługuje na uwzględnienie. W ten sposób wnioskodawca chce pozbawić ogół wierzycieli prawa do podjęcia decyzji w głosowaniu, do czego mają prawo. Wnioskodawca chciałby swoim wnioskiem zastąpić głosy pozostałych 456 zgłoszonych wierzycieli, co w odczuciu Spółki jest działaniem niedopuszczalnym.

Spółka na tym etapie trwania jej postępowania upadłościowego informuje, że roszczenia wierzycieli układowych nie zostaną prawdopodobnie zaspokojone w całości z przedmiotu ich zabezpieczenia i jest bez znaczenia czy do tego (częściowego) zaspokojenia dojdzie w drodze prowadzonej przez wierzycieli egzekucji, czy upadłości likwidacyjnej Spółki lub któregoś z dłużników rzeczowych, do czego konsekwentnie dąży wnioskodawca w osobie Copernicus. Zasadnicza bowiem różnica między wierzytelnościami większości wierzycieli a wierzytelnością Copernicus FIO sprowadza się do aktualnej wartości przedmiotu zabezpieczenia. Rozwiązanie problemu długu Spółki ma sprowadzić do jednego mianownika wszystkich jego wierzycieli układowych poprzez taki sam poziom ich zaspokojenia w ramach porozumienia układowego (w drodze konwersji zobowiązań na akcje Spółki nowej emisji połączonej być może z minimalnym zaspokojeniem w formie gotówkowej oraz programem skupu akcji), a następnie odbudowę firmy poprzez sprzedaż części jej majątku po cenach rynkowych a nie zaniżonych i realizację wybranych projektów budowlanych. Oczywiście, całość procesu rozciągnięta będzie w czasie, ale mechanizm odkupu akcji od wierzycieli, nad którym Spółka cały czas pracuje, być może pozwoli nawet na pokrycie ewentualnej redukcji wartości wierzytelności uzgodnionej i zaakceptowanej przez wierzycieli na zgromadzeniu wierzycieli.

Ze względu na niejednorodność zabezpieczeń wierzycieli Spółki, zaspokojenie Copernicus FIO w razie likwidacji Spółki będzie być może nawet na pełne (do czego wierzyciel ten, podobnie jak i inni wierzyciele Spółki, ma prawo), także z drugiej posiadanej przez niego serii obligacji, a objętej na ten moment ewentualnym układem jedynie w części. Wierzytelności znacznej większości pozostałych wierzycieli Spółki będą zaspokojone w takiej sytuacji na poziomie bardzo niskim. Stąd działania i inicjatywy wnioskodawcy, w tym wniosek o przekształcenie postępowania upadłościowego Spółki z układowego na likwidacyjne, z biznesowego punktu widzenia są zrozumiałe. Zrozumiałym jednak również jest, iż ewentualna zgoda Spółki na opisane działania i inicjatywy wnioskodawcy, nie będzie miała nigdy miejsca, gdyż w bardzo złej perspektywie pozostawiałyby większość pozostałych wierzycieli.

W przekonaniu Spółki interes Copernicus FIO i kilku jemu podobnych wierzycieli (tj. teoretycznie lepiej zabezpieczonych rzeczowo) oraz wszystkich wierzycieli może zostać należycie pogodzony i zaspokojony w ramach szerokiego porozumienia wierzycieli i Spółki. Na pierwszym posiedzeniu Rady Wierzycieli Prezes Zarządu Spółki poprosił jej członków (w tym pełnomocnika Copernicus FIO) o sugestie w jakim kierunku życzyliby sobie – przy możliwościach ich dłużnika i wiedzy jaką mają nt. jego majątku – aby sformułowane były propozycje układowe. Wspomniane zostało wówczas także, że mogą to być de facto propozycje sformułowane przez reprezentantów wierzycieli (członków/zastępców członków Rady) i nic nie stoi na przeszkodzie (i de facto będzie to uzasadnione prawdopodobnymi zmianami w akcjonariacie Spółki), aby w sytuacji zawarcia układu na warunkach oczekiwanych przez wierzycieli, to oni sprawowali kontrolę nad oddłużoną Spółką i jej majątkiem. Do tej pory jednak żaden z członków Rady Wierzycieli żadnych sugestii w tym zakresie nie przedstawił, stąd Spółka dalej pracuje nad propozycjami wg swojej koncepcji.

GC INVESTMENT S.A.
W UPADŁOŚCI UKŁADOWEJ
ul. Gen. Ż. W. Jankiego 15B, 40-615 Katowice
tel. (032) 603-85-70 fax: (032) 603-85-71
NIP: 954-22-56-255 Regon: 276244722
(1)

Prezes Zarządu

Dominik Staron

